

[Justitsministeren.]

for forekommer det mig, at det skal staa klart for Domstolene, at man ikke i al Almindelighed kan slaa paa denne almene Interesse, den maa være aabenbar.

Vi kan diskutere i Udvalget, om § 266 b er rigtigt afgrænset — jeg tror det nu. § 267 a, Bestemmelsen om Ytringsfriheden, er efter min Mening klar nok og rammer det, det kommer an paa, og som jeg ikke synes den ærede Ordfører for Retsforbundet (Oluf Pedersen) havde faaet rigtig fat paa, nemlig dette, at hvor det drejer sig om grove Sigtelser — det drejer sig slet ikke om Kritik af Regeringen, som det ærede Medlem sagde —, Sigtelser af en saadan Art, at hvis de var rigtige, vilde vedkommende være uværdig til at beklæde et offentlig Hverv, er det ganske urimeligt, at man skulde kunne sige: Ja, det er Politikere, det drejer sig om, saa jeg mener ikke, hvad jeg siger. Hvor det drejer sig om saa grove Sigtelser, der netop har til Formaal at faa Offentligheden til at tro, at den eller den Indehaver af et Embede er en Slyngel eller misbruger sit Embede paa det groveste, dér kan jeg ikke se, at Demokratiet i mindste Maade kan have nogen Interesse i, og Pressefriheden heller ikke, at man trækker det hele nedad. Det er ganske urimeligt, at man ikke dér skal staa til Ansvar for sine Sigtelser efter den almindelige Opfattelse, der gælder i Samfundet.

Med Hensyn til § 275 a er det rigtigt nok, at den rent logisk hører hjemme i Retsplejeloven ligesom den tilsvarende Bestemmelse i Presseloven, men derfor kan det have en vis Betydning alligevel i disse Love, at i de Tilfælde skal Sagen fremmes saa hurtigt som muligt.

Og saa vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører for de Konservative til Slut, at jeg til Trods for al Mistænkliggørelse fra mange Sider betragter mig som en lige saa udpræget Tilhænger af Pressefrihed og Ytringsfrihed som det ærede Medlem. Jeg er mig fuldkommen bevidst, at jeg i hvert Fald har udnyttet den gældende Pressefrihed og Ytringsfrihed baade stærkere og bedre, end det ærede Medlem har gjort, saa jeg har ikke nogen som helst Grund til af principielle Grunde at genere Pressen. Men jeg ønsker ikke, det skal være Pressen, der skal skrive en Straffelov. Den ønsker jeg skal skrives af Samfundshensyn og ikke af Hensyn til et bestemt Fags Opfattelse.

Jeg takker den ærede Ordfører for Retsforbundet for, at han kan tiltræde

Dagbodsystemet, Bestemmelserne om Statens Sikkerhed o. s. v., og ved ikke rigtig, hvad det er, han var imod, naar han sagde, at han var imod Udvidelse af Hemmelighedskræmmeriet. Hvis der sigtes til § 129, var det en meget skødesløs Omgang med det danske Sprog. Men jeg har i øvrigt henvist det ærede Medlem til, hvis han sidder i et Udvalg, at gaa sin Vej, hvis Regeringen misbruger § 129. Hans følgende Udtalelser om naive Redaktører og Referaterne skænker jeg ham. Jeg har endnu aldrig truffet en naiv Redaktør. (*Oluf Pedersen*: Der bliver nok nogle efter det nye Forslag!). Nej, naar det nye Forslag kommer, bliver der ikke nogen naiv Redaktør, ikke engang nogen, der tør paastaa, at han er det.

Det ærede Medlem sagde, han var bange for Misbrug af § 263. Det har jeg svaret paa saa tit. Hvad vil det sige? Hvad er det for Misbrug, der overhovedet kan ske med Hensyn til § 263? Hvad er det for en offentlig Interesse, ogsaa Interesse for Pressen, der kræver, at man skal have Lov til at krænke nogen ved Meddelelser om rent private hjemlige Forhold? Det har jeg endnu aldrig faaet oplyst.

Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at det var strafbart at kritisere Regeringen, vil jeg haabe, at han i Løbet af de kommende Dage, naar han faar Tid til at læse Forslaget, kan se, at han kan i samme Udstrækning som hidtil, og i Regelen med samme Mangel paa Ret, ogsaa fremtidig kritisere Regeringen. Det vil ikke blive strafbart. I det hele taget maa man sige, at dette Forslag opretholder paa alle Maader den gældende Retsordning. Det opretholder ogsaa den Ret til Løgn og løgnagtig Agitation, som Demokratiet absolut har forud for Diktaturet, og som man altid har brugt i vid Udstrækning, og som kun rammes her, for saa vidt det bruges til direkte alvorlige Sigtelser, Ærefornærmelser eller paa anden af de udtrykkeligt angivne Maader. Der bliver en rig Lejlighed til baade at kritisere og at lyve om Regeringen ogsaa fremtidig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk har Ordet for en kort Bemærkning.

Skjerbæk: Til den højtærede Justitsminister vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, han maa bebrejde Oppositionen eller andre i dette høje Ting, at vi ikke er rundelike med at give Administrationen Bemyn-